

EMRE İLE İLYAS DEDE

Yeryüzü Memurları Serisi 2

Yeryüzü Lambaları

Seviye: 8 yaş üstü

E mre'nin annesi evin misafir odasında tadilat yaptırıp, bazı değişiklikler yaptırmıştı. Odanın kenarlarına küçük lambalar ve ortasına da güzel bir avize taktırmak istiyordu. Bu yüzden eve elektrikçi çağırmışlardı.

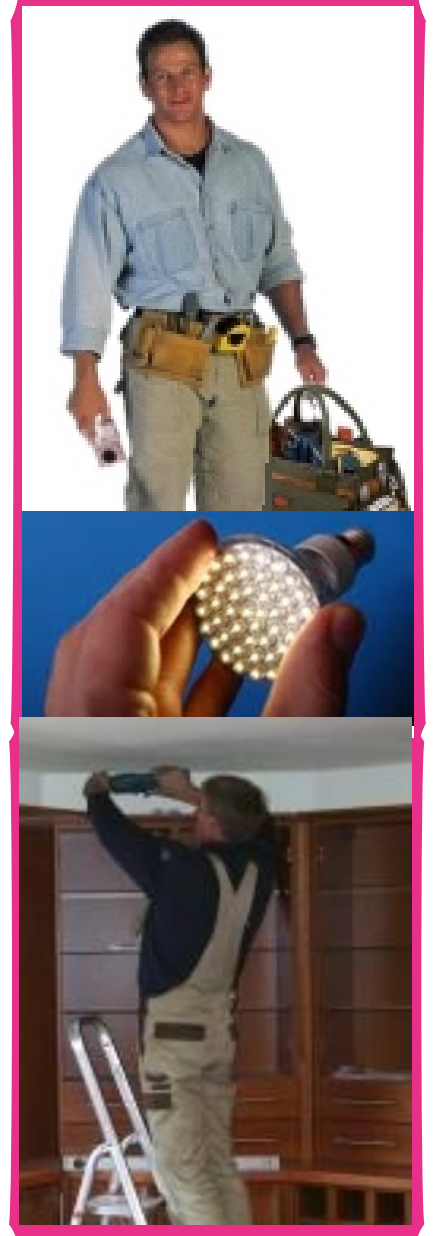
Emre tamir işlerine çok meraklıydı. Tamir işlerini dikkatle izlerdi. Emre'nin dedesi de o gün oradaydı.

Elektrikçi elinde malzemeleriyle beraber gelmişti. Önce küçük lambaları takmaya başladı. En sonda avizeyi takacaktı. Emre ile İlyas dede de elektrikçinin başında bekliyorlardı. Emre meraklı bakışlarla izlerken, Emre'nin aklına bir soru takıldı. Elektrikçiye sormak istiyordu. O sırada merdivende olan elektrikçi Emre'den bir tane ampul vermesini istedi. Emre de tam ampul ile ilgili bir soru soracaktı. Emre ampulü verirken:

"Bu ampullerin hiç yanmayanı var mı?" diye sordu.

Elektrikçi: **"Ampullerin hiç yanmayanı bulunmadı genç adam."** diye cevap verdi.

Emre çok ilginç bir şey hayal etmişti. Tüm ampullerin tavanda boşlukta sürekli hareket ederek dolaşmasını ve hiç çarpışmamasını, gündüz kendiliğinden sönüp geceleri kendiliğinden yanmasını ve ampullerin hiç bozulmamasını istemişti. Emre böyle bir şeyin olup olamayacağını merak etti ve elektrikçiye sordu.

Elektrikçi: "Ne kadar güzel şeyler düşünüyorsun genç adam. Sen ileride iyi bir elektrikçi olabilirsin. Şimdilik senin düşündüğün gibi bir sistem yok. Bana göre yapmakta mümkün gözüküyor."

Emre böyle bir sistemin olamadığını ve yapılamayacağını öğrendiği için biraz canı sıkılmıştı.

İlyas dede de konuşulanları dinlemişti. Böyle bir sistemin var olduğunu biliyordu. Elektrikçinin bunu fark edememesine şaşırılmıştı. **"Böyle bir sistem zaten var, siz hiç görmediniz mi?"** dedi.

Emre ve özellikle elektrikçi çok şaşırılmıştı. Havada gezen ampuller nerede vardı. Elektrikçi böyle bir sistemi hiç görmemişti. Eğer olsaydı mutlaka kendisinin göreceğini söyleyerek merakla, böyle bir sistemi nerede gördüğünü İlyas dedeye sordu.

İlyas dede gülümseyerek anlatmaya başladı.

"Siz gece hiç kafanızı kaldırıp yıldızlara bakmadınız mı? Dünya evinin damındaki yıldız lambalarını hiç görmediniz mi? Dünya evinin damındaki yıldız lambaları, bir kısmı dünyamızdan bin defa daha büyük ve çok süratli hareket ettikleri halde, düzenleri hiç bozulmuyor, birbirine çarpıyor, sönmüyor, yanmakla maddeleri tükenmiyor."

Elektrikçi bunu daha önce fark edemediği için üzülmüştü. Çünkü tam kendi mesleğiyle ilgili bir olaydı. Ama işlerinin yoğunluğundan kafasını kaldırıp gökyüzünü hiç seyredermiyordu ki. İlyas dedenin anlattıkları çok hoşuna gitmiş, biraz mola verip onu dinlemeye karar vermişti.

İlyas dede anlatmaya devam ediyordu:

"Dünya damında, dünyadan bir milyon defa daha büyük bir lamba ve soba var ki; o da güneştir. Güneşin yanmasının devam edebilmesi için, her gün dünyanın denizleri kadar gaz yağı ve dağları kadar kömür lazım ki sönmessin."

İlyas dede Emre'ye tavandaki lambaları göstererek sordu:

"Bu lambaları ve avizeyi, takan bir elektrikçi varken, Güneş ve Güneş gibi bütün yıldızları kömürsüz yandıran ve söndürmeyen, hepsini beraber ve çok hızlı gezdiren ve birbirine çarptırmayarak mükemmel dengeyi idare eden dünya damının bir elektrikçisi olması gerekmez mi?"

Emre biraz düşündü. Dedesinin söyledikleri doğrudu. Çünkü dünya damındaki lambalar, evdeki lambalardan çok daha mükemmeldi. Evdeki lambaları yapan birisi varsa, dünya damındaki yıldızları da yandıran birisi olmalıydı. Bundan sonrasını bulmak çok kolaydı. Emre heyecanla cevap verdi:

"Dünya damının elektrikçisi, her şeyi yaratan Allah'tır." dedi.

İlyas dede ile Emre'yle muhabbet etmek elektrikçinin çok hoşuna gitmişti, bırakmak istemiyordu. Fakat bitirmesi gereken işleri tamamlamak için kalmak zorundaydı. İşlerini tamamladıktan sonra Emre ve İlyas dedeye, güzel muhabbet için teşekkür ederek evden ayrıldı.